

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11.

Fylke:

Sør-Trøndelag.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Brekken.

Emne:

Ymse attåtfor.

Bygdelag:

Oppskr. av:

Lars Væseth.

Gard:

(adresse):

Hitterdal.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *egen.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Ymse attåtfor.

I. Røtter.

Røtter blir ikke sankt inn
 hit for her. En har heller ingen
 beretninger om slik sankning i
 eldre tider.

II. Tang og tare.

Slike vekster fins ikke her.

III. Anna for av planter.

Det kunne være at kvann ble
 sankt inn. Den ble lagt i vass-
 lønna og brekt ut til "låg". Den
 ne vart servert som drikk. Den
 oppbløyte kvanna ble tatt opp og
 gitt kyrne.

Tomme høuster kunne være laglig
 for starrsløtt (d. v. s. sløtt av storrgras).
 Da måtte det sette inn med såpass
 kalde at starrloker eller starrviker
 i sjøen fikk sterk is ganske tidlig.

Det måtte også være opphaldsvar
såat starra ikke ble klemt ned.
Fikke alle år fikk en ønskevar til
starrslatt, men inntroff det, sto
starra i isen rak og fin som palm
på en åker. Da bar det i veg med
ljæen, og det gikk som en leik. Ljæ-
en kvein på blankisen, og riva
gikk snøgt under rakinga. Det
var ganske bra formengder en kunne
sænke inn på denne måten.

IV. Hestmøkk.

Emnet er beskrevet av meg tid-
ligere. Se emne nr. 7 (Skav.)

V. Jørpefor.

Jørpa kunne lages forskjellig.
Somme la høy i vatn og brakk ut
en slags låg av dette. Andre kunne
koke denne lågen. I begge tilfelle
kalt en det sörpe. De kunne også
hakke halm og slå denne lågen over.
Noen mjølsæer ble strödd over, og
så hadde en sörpe. Men mest
alminnelig ble denne "rett" kalt
hakkels. Ined-Fingrid (Fingrid
Ryttewoll som i 1878? ble gift med
Klaus Persvendsen Valseth) kokte sörpe
av hestmøkk - hestmökkösörpe.

VI. Fiskavfall. (nyttas ikke.)

Hitterdal 26. okt. 1948, Lars Valseth,
Hitterdal.